

Match der Giganten

Natgegaan en afgedroogd!

SPORT

April 2006 was het zover: de Match der Giganten. Die vond plaats op ISK Harskamp en werd gestreden tussen geselecteerde leden van het schietteam der Koninklijke Landmacht en Team AK56. Een memorabele gebeurtenis, uniek bovendien in de geschiedenis van de moderne Nederlandse schietsport.

Fotografie Vico van den Eventuinen en AK56

In AK56 #66 rapporteerden wij u uitgebreid over de ontwikkelingen bij het KL Schietteam. Over de ambities, het ongekende budget, hun honger naar kennis en kunde, de gedreven kolonel Smulders, de toegewijde trainer adjudant Dick Kuiten en regelcoach adjudant Willem Klopman. Die laatste deelde ons toe al mede, zonder enige blik of bloos, dat de Landmacht geen enkele militaire schietwedstrijd meer wilde verliezen. Niet van andere krijgsmachtonderdelen en eigenlijk ook niet van buitenlandse teams.

'En burgerdisciplines?' vroegen we gretig. Team AK56 wilde het best weleens tegen de gecamoufleerde branies openmen.

Klopman: 'Goed idee. We willen namelijk ook zo snel mogelijk ons visitekaartje bij een paar KNSA disciplines gaan afgeven. Daaronder natuurlijk 'Militair Geweer'. Wellicht dat we iets kunnen leren van van jullie team. Gun ons alleen even wat tijd om op te werken en een paar dienstgeweren te tunen.'

Forget it

Na publicatie van het artikel over het KL Schietteam, raakte in de schietsport nauwelijks iemand van slag. Militairen konden en kunnen immers niet sportschieten. Dat weet iedereen. Leuk dat die Landmachers voornemens waren andere krijgsmachtonderdelen te verslaan, maar de ECHTE sportschutter kon over dat niveau natuurlijk alleen maar meewarig glimlachen...

Toen de afgesproken match wat langer op zich liet wachten dan gepland, begon het bovendien in 'het circuit' rond te zingen: 'Die wedstrijd tegen de militairen komt er nooit, jongens. Verliezen van een sportschutters kunnen zij zich gewoon niet permitteren. Geef die illusie dus maar op. Forget it.'

Drie wedstrijden!

Het naseizoen van 2005. Individuele leden van het KL Schietteam duiken op bij burgerwedstrijden 'Militair Geweer'. Uitgerust met

In de eerste editie van de Match der Giganten kreeg het uitdagingende team een sportieve aframmeling...

mooie schietjassen, mooie schiethandschoenen, getunede Diemaco's en opererend onder de vlag van de kersvers opgerichte KNSA club SV Schietteam Koninklijke Landmacht. En al rap komt hun trainer Dick Kuiten naar de redactie met een voorstel voor een match die nog niet eerder in Nederland had plaatsgevonden. Nee, niet al zijn teamleden hadden inmiddels beschikking over getuned militair geweer. Maar dat gaf niet. En nee, niet al zijn teamleden waren in staat geweest lekker te trainen. Maar dat gaf niet. En nee, zijn team mocht niet met herladen matchmunitie schieten. Maar dat gaf niet. Want, zo opperde Kuiten heel beleefd en vriendelijk en oprecht en onschuldig als een lammetje: hij en zijn mensen wilden vooral van Team AK56 *leren*. Dus de match zou er komen. Dan maar geen gelijke middelen en geen gelijke kansen. Maar waarom er geen *drie* wedstrijden van maken?

Drie? Huh?!

De Match der Giganten

Na enig overleg, kwam wat inmiddels als Match der Giganten bekend stond, er als volgt uit te zien:

De eerste serie volgens militair protocol met

het standaard Diemaco geweer bestaande uit 20 schoten liggend, 20 staand en 20 knielend. Alles uit vrije hand met NATO fabrieksmunitie. Dan eentje volgens KNSA voorschrift: 30 schoten liggend opnieuw met de standaard uitrusting maar wel met gebruikmaking van schietjas, riem, pet, bril enzovoort. En tot slot die tweede match *nóg* een keer, maar dan zouden wij van onze eigen wapens en munitie gebruik mogen maken.

Alle sessies zouden op 200 meter worden geschoten, op een 300 meter schijf. De scores optellen en may the best man/team win.

Nu, het voorstel betekende méér schieten (daar mankeert natuurlijk nooit iets aan!) en het gaf het KL Schietteam wat meer kans. De knielende en staande houding wordt in de sportschutterij nauwelijks meer beoefend en omdat 'hun' discipline 600 punten waard is, compenseerde dat naadloos de 2x 300 punten van 'onze' burger manier van schieten.

Arrogant? Mwah....

Arrogant? Mwah....

Vol vertrouwen in de toekomst en vooral in onze eigen superioriteit, oefenden wij in de maand die nog reesterde, nauwelijks op die onbekende vrije hand disciplines. Berichten uit het veld alsdat het KL Team intensief aan het trainen was op hun eigen 20-20-20 oefening, werden door ons genegeerd. En dat men voor 'onze' discipline de regerende nationaal kampioen 'militair geweer' Frits van der Plas een hele dag instructie had laten geven... Nou en?

Dit alles, inclusief de scores die sommige KL-leden in een KNSA wedstrijd die vlak voor de Match der Giganten werd gehouden, wisten neer te zetten, deden bij AK56 nauwelijks de alarmbellen rinkelen De Match der Giganten zouden wij winnen. Militairen kunnen immers niet sportschieten... En zoals Piet Hoogeveen zichzelf tot Ambassadeur van de Schietsport heeft benoemd, zo bombardeerde teamleider Kromhout zichzelf zelfs tot BTL: Big Time Leader.

Dramatische fouten in de houding. Bij militair juistheidvuur vrije hand, moet je de patroonhouder als steun gebruiken!

Het gaat niet helemaal volgens plan...

Op 14 april 2006 was het dan zo ver. Op ISK Harskamp, baan Westerheide 3 die helemaal super-de-luxe is ingericht voor wedstrijdschieten. De wapens van Hare Majesteit werden 'random' aan de zes militaire en de zes burgerschutters toegewezen. Splinternieuw en zo letterlijk uit het vet, dat bij één Diemaco het vet nog uit het vizier moest worden geschraapt! Reeds bij het inschieten ontstonden voor ons de eerste problemen. De krakende, slepende en kreunende militaire trekkers! En wat zijn die mil-spec buksen licht in het vooronder! Ze missen natuurlijk de heavy barrel van de sport-AR15 en gecombineerd met de afgrijselijke trekker en een bij sommigen een volkomen verkeerde schiethouding, ging het bij de eerste wedstrijdserie, 20 schoten liggend vrije hand, al helemaal fout met Team AK56. En Team KL? Dat hakte zich stoïcijns naar een gemiddelde dat al een tiental punten hoger lag! (Reminder: zij schoten met exact identiek materiaal!) Daarna volgde 20 schoten staand. Die wanhopige 10 minuten bewezen de stelling dat het altijd nóg beroerder kan. Team AK56 liep namelijk nóg meer averij op; er werden zelf nullen geschoten. Eén teamlid vertelde achteraf

dat hij weliswaar stond te schieten, maar dat zijn voeten al naar huis wilden!

Het toch al forse gat dat het KL team sloeg, werd door hen vergroot en geconsolideerd tijdens de 3e serie, de 20 schoten knielend. De frisheid was er bij enkele AK56-mannen ondertussen helemaal uit. Dit spelletje bleek vermoeiender dan verwacht. En veel, véél lastiger. Bovendien schoten de militairen hun discipline nog beter dan geanticipeerd. Reeds voordat die eerste wedstrijd van de dag gedaan was, begon het bij ons te dagen dat we de tegenstander onderschat hadden. Aan de kwestie van zelfoverschatting waren we toen nog niet toe...

Mission failure

Na die rampzalig verlopen 1e wedstrijd, stond het KL Team op 2728 punten en Team AK op een miserabele 2346. Dat was een gemiddelde achterstand van bijna 64 punten per schutter! Zouden we dat nog goed kunnen maken? Natuurlijk wel! Militairen kunnen niet sportschieten, weet u nog, en sportschieten was nu aan de beurt. Jassen, riemen, handschoenen, brilletjes. Gespannen haalden we onze vertrouwde uitrusting te voorschijn. De Sius-Ascor score apparatuur werd ge-reset, de dienstwapens opnieuw genuld voor de liggende houding en daar ging het los! ...En van de geplande, 100% zekere inhaalslag van Team AK56 kwam vervolgens helemaal NIETS terecht! Deels omdat enkele teamleden mentaal en/of fysiek nog niet van de voorgaande serie hersteld waren, deels omdat het Landmacht team ons simpelweg met hun scores op afstand wist te houden. De stand na deze 2e match: KL 4315 versus Team AK met 3935 punten. We waren dus maar 2 punten ingelopen! *Twee stinkende waarde-loze rot punten!* In feite was de match al beslist.

Dan kwam de laatste serie waarin we in ieder geval de eer konden redden. We mochten onze eigen wapens te voorschijn halen en onze eigen munitie. Het KL Schietteam bleek eveneens over Diemaco's met free floating loop te beschikken, match vizieren en hier en daar een matchtrekker. Waar ze op achterbleven was natuurlijk de munitie 'van de baas'. Hoewel? De Canadese IVI 5,56x45 NATO patroon die de Nederlandse krijgsmacht gebruikt, is helemaal zo slecht nog niet qua accuratesse.

*Het KL team zette ondermeer het natuurta-
lent Kim Verhees in. Zij schoot in de VS het
schietteam van de US Marines zoek!*

Afijn, die derde en laatste ronde eindigde gelukkig in een klinkklare overwinning voor ons burgermannetjes. Teambaas Kromhout wist zelfs een 290 neer te zetten die doordrenkt was van mouches. Sietze Reitsema volgde hem met een 288 en de andere vier deden het ook helemaal niet slecht. Maar het mocht allemaal niet meer baten. Wat de Triomf der Titanen (dat zijn wij dus) had moeten worden, eindigde die dag in een eclatante overwinning voor het KL Schietteam.

Eindscores kwamen uit op 5914 punten voor de Landmacht en 5605 voor Team AK (uit theoretisch totaal van 7200.) Er zou die dag iemand een lesje leren, dat was in ieder geval uitgekomen. Alleen jammer dat wat ons betreft de verkeerde partij met de neus op de sportieve feiten was gedrukt! BTL Kromhout werd door zijn eigen teamleden ter plekke tot Big Time Loser verklaard. Is weleens goed voor hem.

Lessen geleerd

Wat hebben wij dan geleerd van het Groene Geweld?

1. Dat de militairen van het KL Schietteam niet kunnen sportschieten, is onzin. Kijk niet vreemd op als ze eind dit jaar al in een aantal 'burger'-disciplines in de top meedraaien.
2. Je tegenstander onderschatten, is niet erg slim. Mogelijk net zo dom als jezelf overschatten.
3. Staand en knielend vrijehand geweerschieten is een vaardigheid die je niet even tussen-door moet oefenen. Het vergt alles van je, plus nog een beetje. Het feit dat die KL-schutters gemiddeld zo'n 20 jaar jonger zijn, hielp ons ook niet echt.
4. Herladen matchmunitie maakt (althans op die dag) meer dan 10 punten verschil gemiddeld per schutter.
5. Het tunen van de wapens (althans voor zover het M16/AR15-achtigen betreft) lijkt minder invloed te hebben dan wij knutselaars soms hopen. Een aantal KL-ers schoot met de standaard Diemaco zelfs *beter* dan met een opgevoerd exemplaar!

Individueel teamschieten

Het was een fantastische, door de Landmacht perfect georganiseerde match. Natuurlijk gingen wij enigszins ontgoocheld huiswaarts. Ofschoon we vooraf hadden lopen pochen en lopen jennen en uitdagen, wisten we natuurlijk dat het moeilijk zou worden. Maar dat we per schutter op pakweg 50 punten achterstand zouden eindigen, tja, dat hadden we niet voorzien. We waren gewoon natgegaan en afgedroogd. Opperold en ingepakt. Op een 100% sportieve manier met nagenoeg gelijke uitrusting. Geen speld tussen te krijgen.

Wat in ieder geval ook aangetoond werd, was

Overste Smulders met een tevreden glimlach. Met zijn huidige schietteam heeft hij voorlopig alle redenen om te grijnzen. Dat gaat wat worden!

Typisch Team AK56: vet verliezen en dan toch nog uitleggen hoe het moet!

Onder: de echte winnaar, John de Jong, hier met zijn getunede Diemaco.

De zes militaire deelnemers met trainer, coach en enkele collega's. Tevens de zes Team AK56 schutters. Hier nog lachend maar op de weg naar huis in de auto al snel ruziënd over wiens schuld het was! Nabij Amersfoort moest de verkeerspolitie het vechtende stel op de vluchstrook van de A10 uit elkaar halen en tot bedaren brengen.

dat team-tegen-team schieten een extra dimensie aan sportschieten geeft. Je blijft individueel bezig en verantwoordelijk voor je eigen score, maar je maakt elkaar veel meer gek! Een zwak moment kan door mede-teamleden worden opgevangen enzovoort. Fantastisch gewoon. Waarom wordt het niet vaker gedaan?...

Mijlpaal

We hebben in dit artikel het woord 'uniek' een paar keer gebruikt. Niet zomaar. In de Match der Giganten - de naam die onze hoofdredacteur in een vlaag van zelfoverschatting bedacht - kwamen voor het eerst in de geschiedenis van de vaderlandse schietsport, burgers uit tegen militairen. Schoten burgers voor het eerst met dienstwapens en dienstmunitie. Gesanctioneerd, met toestemming van, onder officieel protocol etcetera. Gedisciplineerd, strak, veilig, geen flauwe kul, sportief. Kortom: 100% *schietsport*. Een mijlpaal en eigenlijk had er een vertegenwoordiging van het KNSA bestuur bij aanwezig moeten zijn. In de hectiek van de voorbereidingen was kennelijk iedereen vergeten de Blazer Brigade uit te nodigen. Het kan niet anders omdat we zeker weten dat een sportbond die claimt zo'n goede relatie met de krijgsmacht te hebben, een dergelijke invitatie natuurlijk niet zou hebben afgeslagen. Zo onbeleefd, kleinzerig en kleinzielig is immers niemand. Zelfs al gaat het aan de burgerkant om Team AK56 die de sportschutters-eer moet verdedigen?... Nou, volgende keer dus maar.

Dank aan het KL Schietteam voor de leermomenten, het leertraject en het lesje dat een zestal sportschutters op zo'n plezierige manier heeft geleerd. Een revange komt er zeker!

Hoe het KL Schietteam zelf op de gebeurtenissen terugkijkt, kunt u zien op www.schietteamkl.nl. Inclusief fotowerk van Vico van den Eventuin.